

Sub Felicibus Auspicijs,
MAGNIFICI, CLARISSIMI, ET EXCELLENTISSIMI
D O M I N I,

M. FRANCISCI ROLINSKI,

Philosophiæ & Medicinæ Doctoris & Pro-
fessoris, eiusdemq; Facultatis Decani,
Consulis Crac: & Studij Generalis Almæ Vniuersi-
tatis

R E C T O R I S

Vigilantissimi.

CRACOVIAE,
In Officina, Apud Viduam & Heredes Stanislai Lenczewski
Bertut. A. D. 1658.

MAGNÆ
CÆLORVM TERRARVMQVE REGINÆ,
Duodecim Stellis coronatæ,
Magnorum fasciâ meritorum reuinctæ.
Diademate omnis Gratia, & omnis pulchritudinis redimitæ,
MIRACVLOSE DEIPARÆ VIRGINI MARIE,
IN ZDIESZ AD BOREK,
Thronorum & Potestatum
DOMINÆ.

Ante cuius Thronum mittit coronas suas Pœta.

Vid iuuat castam redimire frontem?
Parua lapsurîs citò Sœcla donis?
Quis Tuo dignum diadema Virgo
Vertice fixit?

Cuî caput Phæbo radijs corusco
Splendet : insignis facies decoris

Plena ; bisseis facibus micantes
Proijcit ignes.

Cynthiæ cornu pedibus recuruæ
Subjacet ; Titan famulatur, altam
Circuit frontem, varijs refulgens
Flamma lapillis.

Virgo millenis speciosa donis,
Arca Cælorum, Genitrixq; MAGNI
Numinis, pulchros cui lambit ipsa
Gloria crines.

Splendor auroræ tenet innocentis
Purpuram vultûs : nitidosq; passim

A

Spargit

XVII-7520-III

Spargit aspectus : decus omne castâ

Fronte redundat.

Quid coronatam Tibi nunc cateruam

Sub jugum mitti faciam, superni

O Poli Princeps; pedibusq; subdi

Serta benignis.

Cujus ad nutum riget amnis Orci,

Cælites parent, regimenq; **MAGNÆ**

Præsidis nōrunt, Dominamq; adorant

Millia Diuūm.

Attamen vates agitatus almi

Spiritu Phœbi; pia vota nostræ

Audeo Musæ **TIBI** sancta, supplex

Mittere Mater.

Cerne Pimplæum decus, & coronæ

Laureæ munus cape, Magna Princeps,

Atque calcatis pedeserta, nostris

Frontibus inde.

CLARISSIMIS, ET EXCELLENTISSIMIS DOMINIS,

Clarissimo & Admodum Reuerendo Domino,

M. SIMONI STANISLAO MAKOWSKI,

Collegæ Majori, Artisticæ Facultatis **DECANO**, Canonico ad

S. Annam, Concionatori in Eccl: Cath: Crac.

Clarissimo & Doctissimo Domino,

D. MARTINO RADYMINSKI, Collegæ Majori,

Professori Tradnowiano.

Excellentissimo ac Doctissimo Domino,

M. JOANNI BROZENA, Ph. Doct. & Profess: Collegæ Min.

EXAMINATORIBVS Laureæ nostræ dignissimis.

Coronam Gloriæ & Sapientiæ uouet Auctor.

JAm iam Camænae congeminent melos,
Dulciq; plectro iam resonet Chelys;
Apollo Musas cogat omnes,

Conueniant Triviae sorores.
Vos Laureati Thespiadum Chori,
Nostris daturi præmia frontibus,
Adeste Principes, Virisq;

Promeritas numerate Laurus.
Sophûm, MAKOWSKI fax rutilans; Viris
Dilecte magnis; Eloquentiæ decus
Sacri; Stagyræ, floridæq;
Grande iubar Charitum Coronæ.

Est magna doctores Choro Apollinis
Iungi, Stagyræ Castra gubernio
Suo tenere, totq; celsis
Eminuisse Sophûm cateruis.

Hoc præstat ingens cura, laboribus
Immersa duris: atq; scientiæ

Penu refertum, quod Sophorum
Summus apex veneratur in Te.

Quid Te Mineruæ sauromatûm iubar

ORADYMINSKI! quidue BROZENA Te

Sydu Mathe, eos coruscum

Cecropio memorem corymbo?

Vos æuitermis gloria laudibus

Feret decoros; vos Helicon sacer,

Cyrrhæq; fontes eruditi,

Plectraq; Pieridum loquentur.

Vos dona magnæ Sauromatum scholæ,

Augusta doctis munera frontibus,

Gazâ fouetis literatâ;

Promere Pegaseas coronas.

*Soli potentes, florigerum Nemus
Plantare; Sacra cingere Delij.*

Caput coronâ : quò reuincti

Temporibus recinamus Io !

Ergo Coronas qui modò Olympicas,

Nostro vouetis texere vertici,

Vos summa virtus, vos perenni

Cinget bonos, memorandus æuo.

EXCELL: AC DOCTISSIMO DOMINO,
M. JOANNI MACHATAR, Coll: Minori, Phil: Doct.

& Professori, PROMOTORI dignissimo,

Coronam vitæ apprecatur Vates.

O Quo Pierij iustissime Censor honoris
Gloria te celebrabit æuo ?

Aût quæ fama tuum pulchro per plurima ductu
Sæcula, Nomen in astra voluet ?

Stoæ MACHATAR decus, excellentius omni
Sydere, delictumq; Musæ,

Effusis dùm nostra cohors Te spectat ocellis
Adproperatq; in amœna Phæbi

Templa : sacro velut ecce tonas de culmine Pindi
Incluta munera dans coronas.

Eximium te Phæbus habet ; te sancta sororum
Turba, choriq; jubar mitrati

Condignum resonat ; qui fultus Apolline dextro
Nos meritis decores coronis.

Quod dùm Palladij præstas in fronte Senatus,
Oreque, Nectareo triumphas ;

Mille Tibi plausus, meritaq; Encomia laudis
Ingeminat sacra turba vatium ;

Proq;

Proq; Coronarum dono, quæis Tempora nobis
Cingis ouans, Academiæq;
Nos sobolem reddis genuinam, dant Tibi vitæ
Perpetuò viridem coronam,
Immortale decus, longissima quod Tibi Sæcla
Nestoreamq; ferat senectam.

I. V. D. JOANNI LOCHMAN, Cracou:
CORONAM OLYMPICAM.

*Hæc solita fuit conferri in certaminibus Olympicis, in honorem Iouis institu-
tis. Fiebat autem ex ramis arboris Callistephanos, quam Aristoteles vult
esse oleam ab Hercule plantatam,*

Offert Poëta,

LEMMA. Sudor insignes iter ad coronas
Monstrat. *Mant. Poëta.*

*J*Nclyti proles generosa Craci
LOCHMAN, *Arctoe genuina Musa*
Cura, Dictæus cuiserta texit
Iuppiter ipse.

Quid Sophocleis celebrem cothurnis
Te decus Phæbi? Cytharæq; vatum
Donâ decantem? cui destinatum
Omine fausto

Iure debetur diadema, mensq;
Artibus pollens, sibi nexa poscit
Serta: sublimisq; animi ferunt ad
Sydera dotes.

Te Patris clari memoranda virtus,
Urbis Augusto residens Senatu,
Extulit, quam Tu meritis, Tuq;
Nomine adauges.

*Dignus, auratam cui pondo centum
 Pendat ex alta DEVS arce mitram;
 Quo pius strinxit Macedo statori
 Tempora voto.
 Sudor hinc multas Tibi literati
 Pulueris doctas numerat Coronas,
 Herculis plantæ similes, amicæ
 Symbola Pacis.
 Quæis coronatus, Sophie togatos
 Inter Athletas, potiore præsis
 Cateris lauru, superans Olympum
 Præpete famâ.
 Sic Tibi magnus Pater ipse vota
 Delius spondet, meritiq; grata
 Annuit Laurus, Tibi quæ peverniti
 Frondeat ævo.*

II. V. D. BLASIVS JGNATIVS KRAVZOWSKI,
 CORONA GYMNICA à Concandidato suo insignitur.

III. V. ac R. D. MATTHIÆ FRANCISCO STAWIARSKI,
 Sacri Ord: Præmonstr: Conuentus Hebdouienfis Prof: Can:
 CORONAM IOVIS consecrat Vates.

Vt cuiq; Numini sacra erat arbor, ita eius frondis Corona habebatur in honore ait Timmachidas in lib. de Corp. Ioui Esculus sacra erat teste Plin. lib. Nat. hist. 12. cap. 1. quod cum esset glandifera, & eius fructu, auræ illa ætate vescerentur homines, religionis esse putârunt ex ea illi sacrata coronas struere, qui eos defectu frugum hac arbore sustentauit.

LEMMA. Destinet Æthereus cui suaserta Pater, Mart. lib. 9.

Q Vando vireta Gratiarum florida,
 Dilecte STAWIARSKI pio scandis pede,
 Te non

Te non amānis nec rosis, nec lilij
Cerno reuinci, non fragrantem carpere
Nardumq; , Narcissumq; tinctum purpurâ.
Insueta fers, sed magna felix munera,
Nam fronde cingi quid notat quæso Jouis?
An non sacratâ fasciâ, pium Dei
Cultum, ligato connotare pectore?
Quem castus ordo destinauit Laureis,
Expertus omnis in DEVM mentis piæ,
Et Laureatorum cohors non altero
Te debuit beare laudis munere,
Quam quod Sacrata connotarent præmia,
Tuæ indoli sic debita, & scientiæ.
En quam innocentis pectoris modestiâ!
Morumq; præclaris renides dotibus!
Jouis coronâ cingier dignissimus;
Quam prisca quondam seculorum antiquitas
Ignara fastûs, prætulit regalibus.
Hac tu coronâ cinge frontem candidam,
Cætus sacrati dulce germen: Candide
Ocelle Phæbi. TeCamænarum cohors
Jam cuncta suspicit, manusq; dulcibus
Plectris adaptant; ipsa Præses Craciæ
Scholæ Mineruæ Te reuincit esculeo
Serto: quod æui Symbolon fert aurei,
Mentemq; casto corde quod circumferas
Præsignat auream. Proin iustissimè.
Magnus Deorum Te coronat verticis
Sui decore, ceu futurum sacri
Perenne STAWIARSKI decus quondam ordinis.

IV. V. D. STANISLAO MICHN **O**WIC, Crac.

CORONAM SOLIS, deuouet Vates Entheus.

Deducitur ab illo Roberti Scotiæ Regis euentu, qui Apuliâ occupatâ reperijt statuam Coronâ redimitam cum inscrip. Kal : Maij, Oriente Sole aureum caput habebat. Quidam è Thracia primâ die Maii, notatâ umbrâ, quam dabat caput statuae ad ortum Solis, reperit ingentem thesaurum.

Bonfin. dec : 2. lib. 2.

LEMMA. Exorior Phæbo.

JDæa non hîc marmora cernimus,
Pictis reuinctas non statuas Mitris;
Virtutis hîc stat viua imago,
Castalidum redimita Laurus.

Eunte Maio clariùs ut Pater
Vultus per orbem criniger explicet;
Non est quòd expectes, ut umbra
Barbarici notet omen auri.

Non unde captes Threijcium penu
Solerte curâ, sæpiùs exigens.
Recludat ut tellus latentes
(Quas prohibet) reſerare gazas.

Ippo bicornis lumine Cynthia,
Magis coruscat lumen amabile
Virtutis, ambiens fodinas
Interiue pretioſiores.

Quas Dux Stagyræ repperit anxius,
Et quas Senatùs cura Academici
Cognouit in Te, examinando
Nobile depositum laboris.

Ergò Coronâ clarus Apollinis,
Auri nitorem ſperge per Inclytos

*Cræci Penates, nec sub umbrâ
Viue dein; sed orire Phæbo.*

V. V.D. CASIMIRO JOANNI BRZYKWINSKI,

 CORONAM ILIGNEAM offert Poëta.

*Romanis erat magnum virtutis decus ex Arbore. Ilice, de cuius folijs Poëta
mella stillare aureis illis Saturni temporibus commenti sunt; ut scribit Ouid.*

Lib. I. Metam. Flauag. de viridi stillabant Ilice mella.

LEMMA. Jlex plena fauis venturæ præscia Laurûs.

Claud. de rap. Proser. lib. 2.

O Ptima te tetigit fors, Optima.

Jmò & ferta mereris,

Optima mi JOANNES.

Optimus Aoniæ Ciuis domûs,

Sacro munere vinctus

Arboris, auspicata

Hoc Tibi Pallas adest cum præmio,

Suadam melliflui oris,

Mellifluâ coronans

Jlice: quâ potior sis Romuli

Augustiq; triumphis,

Laudibus & Camilli,

Ista tenent nitidum te munera.

Virtus ista meretur,

Plena fauis Mineruæ:

Delicium Charitum, Stœ iubar,

Et suada es Ciceronis,

Condita melle dulci.

Præscit hoc Tua munus Laurea

Docto fontis ab aluêo,

Nectare plena Phæbi.

Sis igitur docili cum munere

BRZYKWINI viridantis

Jncola Magne Pindi.

VI. V. D. CASIMIRO JOANNI HORNASKI,

CORONAM HEDERACEAM Donat.

Hanc fuisse Poetarum insigne placuit Horatio. Tali Coronâ redimitum Alexander Magnus ex Indijs reduxit exercitum, Plin. 16. cap. 34. Est autem nihil præstantius, si cum Lauvo teratur, gratum enim ignem excitat, ait Plin: lib. 16. cap. 40.

LEMMA. Te doctarum hederæ præmia frontium

Dīs miscent Superis, Horat. lib. 1. Ode 1.

R Oscida Pierii qui carpis ferra vireti
Aut Heliconæ scandis,
Inq; sacrum Lauri nemus, Aonidumq; Sororum
Adproperas in umbras,
Cur hederam sortire? Hedera est gratissima Iaccho
Primaq; ei corona.
Pieridum vesana lues, Phæbiq; sepulchrum,
Bacchica ferra sunt hæc.
Gloria Pelei iuuenis Laudata per orbem,
Si tibi pectus altum
Excitat; auripotens quam cesserat India, magnis
Iam Macedum triumphis.
Hoc equidem volupe est. sed Te capit armipotentis
Auspicium Mineræ.
Otia Lenæi ventosaq; vela Thrasonis
Te procul esse noti.
Nec benè conueniunt Bacchus, Bellona, Minerva,
Atq; hederæ corona.
At si laurigeri non spernis ferra decoris
Quæis Tua Musa præstat.
Excutiunt tremulas Lauri Parnasside trita
Igne micante flammæ.

Marcida

Marcida cum foliis sustollunt colla caducis,
 Dantq; decus Poëtis.
 O quæ, delictum Phæbi, Te fama loquetur
 Liberiore buxo?
 Nùm Tua nos fugiunt. HORNASKI dogmata Musæ,
 Quin hederà notentur?
 Ad Cytharæ numeros pronus, Suadæq; Sophiq;
 Pulcher honos habetis.
 Quid lauru tritâ crepitantem sistere flammam
 Cogis? ad astra tendat,
 Tendat & illa Tui capitis laurumq; hederamq;
 Irradiet virentem.
 Gloria Teq; ferat Lechico super orbe perennis
 Altiùs ad coronam.
 Princeps ergò Tui sis opto gloria Phæbi,
 Laurigeriq; cætüs.

VII. V.D. MARTINO DRYAKOWIC, Crac:

CORONAM ARIADNES dicat Poëta.

*Hæc erat nexa è flore qui vocatur Thefus, de quo Theophrastus: quam
 muneris ergò Ariadne à Theseo cui nupserrat acceperat: & ab eodem
 inter Phenomena Cælestia cum corona referri meruit. De quo Proper:
 lib: 3. Testis Sydereæ torta corona Dææ.*

LEMMA. Hunc ex Ariadnæo sydere nosse potes.
 Ouid. 5. Fast.

JLLatum superis Numine prospero
 AVGVSTVM nitido corpore credidit;
 Cæli posteritas quòd pia viderit
 Circumferre faces. Sic Phrygius puer
 Aspectu roseo promeruit polos.
 Sic dici meruit Nobile Gnostiàs
 Sidus, Tyrfigeri munere Numinis.
 O quot DRYAKOWIC optime Te ambiunt

Virtutum species! quot Tibi nobiles
 Augusto resident pectore Gratia!
 Si quot possideas indole fertili
 Musas; tu referas tot diademata,
 Deberet pietas cedere Dardani,
 Numæ Relligio, Candor Aristidis.
 Pallas docta suum, magnus Apollo quem
 Dicunt; quem Charites delicias suas;
 Nectentes manibus ferta virentia.
 At nunc Coelicolûm quod tibi lucida
 Donum tecta ferunt; fume; micantibus
 Cinctam Sideribus, virginei mitram
 Fulgentem capitis, Daphnide Gnosiâ,
 Quæ latè rutilis fulgurat ignibus.
 Hæc Te jam faciet per Superûm sacras
 Præfulgere domus. Gnosiacum velut
 Sidus mille faces proiecit aureas.
 Cui Tu perpetuis æmula laudibus,
 Mansuræ referes Nomina gloriæ;
 Musarumq; Chorus, Te redolentibus
 Sertis conspicuum, Craciacis dabit
 Spectandum Cathedris, omine dextero.

VIII. V. D. MARTINO MIELICKI,

CORONAM OLEAGINEAM offert.

Arbor hæc Mineræ sacra erat, teste Plinio, lib. 2. Georg. Palladiâ gau-
dent Syluâ viuacis Clivæ. Hæc Coronâ Athenienses victores suos
coronabant. Plin. lib. 15. c. 4.

LEMMA.

Honos est

Vndique decerptam fronti præponere Oliuam.

Horat. lib. 1. Ode 7.

ÆTas arboribus præca virentibus
Pinxit continuo Numina singulis.

Laurum Latoides; Aonio Patri
Frondes Esculeæ scripserat arboris.
Cyprum myrthus habet. Frugibus optimis
Est fecunda Ceres. Sed Deus Arcadum
Pinum iure juis poscit honoribus.

At sertum quoties perspicio tuum
MIELICKI, teneræ sentio Palladis
Curam, bacciferi voluere germinis.
Sed Te vel teneat Mater Athenea
Pallas; vel subeas Tu iuga Phocidos;
Certe! utrumq; Tuæ debeo Laureæ.
Verè Cecropiæ Tu soboles Deæ.
Te Pallas genuit. Pallas habet suum.
Et Tu belligeræ munia Palladis
implēsti; Lechicum dum Tua Principem
Oris concelebrat Gratia mellei;
Quod Moschi rigidis arma Trionibus,
Victricesq; Aquilas, signaq; prospera,
Volgæ, barbaricis partibus inferat.
Ergo utroq; potens, sis tuæ amor Deæ
Signo conspicuus Pallados arboris,
Ingressurus ovens in penetralia
Musarum. Hac vireas perpetuò arbore.
Virtutes oleæ si referas Tuæ;
Nunquam cum folijs arboris occides.

IX. V. D. THOMÆ NYKOWSKI,
CORONAM GRAMINEAM, dedicat.

Ex gramine necli fœuit; & erat spectatissimum virtutis insigne, omnibusq; omnium de coronis Scriptorum iudicio nobilissima, Rosin. Gen. die. lib.

*2. cap. 10. Hinc stat 6. Theb. Proxima gramineis operosior
area fertis.*

LEMMA. Fortibus ac doctis meritò Orbis porrigit herbam.

BEllipotens famam dissecta Gorgone Perseus

Restituit templis bellica virgo tuis.

Orbe tulit toto cæsis Tyrynthius Heros

Monstris, æternum dedecus orbe tulit.

Ergò celebratæ retulerunt præmia Spartæ,

Dùm petijt superas gloria parta domos.

At nunc cerno operis quæ sunt solatia nostri?

NYKOWSKI munus quod manet acta tua?

Cinxerat innumerum iuuenilia pectora virus.

Vrtica vt viridem feruida cingit humum.

Irrepsere animum vitij denso agmine monstra;

Hostis vt immissus manibus esse solet.

Pallade quid faciat satus alto robore miles?

Non animum passus morte perire suum;

Ipse sed arrepto perstrinxit acinace Lernam

Pestiferamq; tulit Gorgonis arte luem.

Mascula virtuti donauit pectora; moxq;

Innocuas studij iussit adesse Deas;

Doctrinæ vario firmans præcordia cultu.

Effecit mentis Libera tecta suæ.

Non equidem Pænus, non sic Catilina furore

Feruet; vt internè si ferus hostis adest.

Fulmina bellorum Scipiones, quid peto habetis?

Vt victrix vobis gramina Roma ferat?

Hæc

Hæc potius doctis insignia cedere fas est
Ritè THOMA Tuus hæc; nunc mage poscit honos.
Rumpe moras, frontemq; exporrigere, porrigit herbam
Ornatura Tuum Laurea nostra caput.

X. V. D. ALBERTO MACHCINSKI,

CORONAM QVIRINI porrigit.

*A Romanis in Æde Cereris è spicis nexa, appensa fuit hæc Corona, ut
Horat: Lib: Epod: testatur: Spicèa donet Cererem Coronâ. Pri-
mus omnium Romulus cum cæteris fratribus Arualibus ab Acca
Laurentia tali Coronâ donati sunt.*

LEMMA. - - - Trabeam, & diadema Quirini
Et Fasces meruisti. *Iuven. Sat. 8.*

Qui Tuis Sacram meritis Coronam
Inspicit prudens oculis, notatq;
Iure deberi Tibi Laureatum
Censet honorem.

Vber hic fructus Charitum fauore
Prodiit; pinguisq; scientiarum
Messis, ad mentem egregium colonum
Latificauit.

Fertilis docto sua sit Columbo,
Nuper inuenta Hispaniola Ponto;
Sapè granorum referente spicâ
Millia bina

Quæ Tuae menti docili dedere
Grana doctrinæ, Aonides sorores
Docte MACHCINSKI, mage ditat ingès
Copia Musas.

Fundis insignem per amœna sandi

Copiam

*Copiam prata. Ingenio stupendus,
Vt subisse haud te doleat Minervæ*

Arua Polonæ.

*Spiceo primus redimire serito
Romulus suevit caput; ista non Tu
Arduo curas animo, sat amplo*

Munere plenus.

*Quodd Tibi tantum decus in Corona
Euenit, quantum placuit Minervæ,
Iure tot Musas sapiens, quot insunt*

Grana Coronæ.

*Ergo laudati Trabeam Quirini
Sume nunc Lætus, diadema, fasces
Omne victricis decus ipse gentis,
Dignus habere.*

XI. V.D. MATTHIÆ STANISLAO ZYGMVNTOWIC

CORONAM HYACINTHINAM Dedicat.

*Ex Flore Apollini sacro Hyacintho Stat: lib. 2. Erat Hermoniensibus
in Sacris Chthoniæ Deæ, vſitatus Coronis. hic flos teste Pausania. De quo
Rodig. lib. 27. c. 26. unde Apollo Hyacinthum ſic affatur.*

LEMMA. *Semper eris mecum, memoriq; hærebis in ore.
Apud Ouid: lib. Metam: 10. fab. 5.*

TE quoque condigno cinxit cum Lemmate serito
Phæbus, Pegasei gloria magna chori.
ZYGMVNTOWIC amor, genuinaq; cura Minervæ
Craciæ, & Clarij vera propago DEI.
Quæ capis, Actiaci fuerant lectissima Vatis
Munera: pars Phæbi flos Hyacinthus erat.

Sed

Et nimis etiam superauit Hydram,
Quæ bonas mentes Iuuenum cruentat
Nempe voluptas.

Vicit ignauum pecus, & furentes
Cordis angores, inimica tandem
Sustulit Musis, genijsq; doctis,
Tædia longa.

Ergò KRAVZOWSKI cydarim virentem,
Quam tibi desert Charitum corona,
Et phalanx formosa nouem sororum,
Prende, quid obstat?

Ipsè Pimplæ dominator aulæ
Phæbus, ad culmen vocat altum honoris,
Et viam monstrat, modò promptus adsit
Pectoris ardor.

Ars opes pulchras tibi comparauit,
Dùm Caballino tua labra fronte
Irrigat, dulces vè ab ore fundas
Nectaris undas.

Et parens natura tibi benigna,
Subministravit pretiosa dona,
Ingeni vires, celeresq; motus,
Mentis acumen.

I bone, & quo te Tua summa virtus
Allicit, pulchrâ redimita lauro,
Grande laturus Patriæ iuuamen,
Præmia, quid stas?

Serta largitur pretiosa nobis,
Serta, magnorum decus hæc laborum,

Serta, virtutis, monumenta certa,
Serta, triumphi.
Nunc coronato tibi reddo vati
Gymnicum sertum, mea quod Minerva
Elaboravit, precor ut sereno
Pectore sumas,
Quidquid affectus meus explicavit,
In bonam partem mea vota sume,
Candidi verax, animiq; grati
Symbolon hoc est.

V. THOMAS NYKOWSKI
V.D. BLASIO JGNATIO KRAVZOWSKI
Symbolum boni affectus contestatur.

DVm varias nectis variâ de fronde coronas,
Et satagis nostrum condecorare caput.
Hos tibi vernantes flores, & suauè rubentes
Aut Chloris, Florum contulit alma Parens:
Aut hortus dedit Hesperidum nitidissimus auro:
Aut Pæstum, roseo tradidit è gremio:
Aut dedit insignis gemmis viridantibus Hybla,
Aut misit suaues dulcis Hymettus opes:
Aut fors Alcinöi formosa vireta dederunt:
Aut quos, in manibus, pulcher Adonis habet.
Vt verum fatear, flores hos doctus Apollo
Ex Helicone tulit; debita dona tibi
KRAVZOWSKI referet pro tanto digna labore,
Præmia Doctorum laurea ferta virum.

IN STEMMA
ALMÆ VNIVERSITATIS CRACOVIENSIS

Regia Sceptra vides, quæ Regia Fascia cingit,
Regia nam res est, quam duo Sceptra regunt
Regia res pieras, Patriæ, seruire D E oq;
Donec stabit humus, Sceptra vigere dabit,
Adrianus Krobski, Ph. Aud.

SVB FELICISSIMIS AVSPICIIS
MAGNIFICI PERILLVSTRIS.
ET ADMODVM REVERENDI DOMINI

ANDREÆ KVCHARSKI.

SS: THEOL: DOCTORIS ET PROFESSORIS,
ECCLESIAE CATHEDRALIS CRACOVENSIS CANONICI,
Collegiatæ SS: Omnium Præpositi,

ALMÆ ACADEMIÆ CRACOVENSIS
GENERALIS RECTORIS
VIGILANTISSIMI

